

DİLİYLE VE ELİYLE CİHAD EDEN MÜCAHİD BİR ÂLİMİN MİSALİ

MÜCAHİD ŞEYH YUSUF EL-UYEYRİ (RAHİMEHULLAH)

Yazan: Muhammed b. Ahmed Es-Salim

Allah sana rahmet etsin ey Yusuf el-Uyeyri. Şehadeti Afganistan'da aradın, Somali'de aradın sonra arkanı dönmediğin ve atıldığın bir sırada Arap yarımadasında o sana geldi.

Şiddetli riddet dalgalarının estiği ve haçlılara karşı cihad eden ve Müslümanların ırzlarını koruyan her müslümanın dövüldüğü, öldürüldüğü ve zindanlara atıldığı baskı altındaki Arap yarım adasındaki bu zor günlerde Hicri 30-3-1424 cumartesi gecesi, Kardeşim şeyh Yusuf el-Uyeyri'nin öldürüldüğünü duyduğumda, Onun bizden ayrılmasına kendime hakim olamayıp üzüntüden hıçkırma hıçkırma ağlamaya başladım.

Bir keresinde bu mücahid şeyhin biyografisini yazmaya karar vermiştim. Ben ve kardeşlerim, yazılarını kendi ismiyle yazıp adını insanlar arasında izhar etmesini ve tanındıktan sonra, bu zamanda önder olacak âlim bir mücahidin açığa çıkmasının insanlara büyük tesirleri olacağı konusunda ısrarlarda bulunmuştuk. Şeyh Yusuf ise bunu şiddetle reddetmiş ve mücahidlerle ilgili emni nedenlerden ötürü buna ihtiyaç olmadığını söylemişti.

Şeyh Yusuf El-Uyeyri ilkokulu ve ortaokulu okudu, ancak liseyi tamamlayıp tamamlamadığını bilmiyorum. Daha sonra daha ömrünün on sekizinci yaşını tamamlamamış kalbi cihad ile dolu ve cihadın uzuvlarına hâkim olduğu bir genç olarak Afganistan'a geçti.

Allahu Teâlâ Ona keskin bir akıl, doğru görüş ve kuvvetli bir hafıza bahşetmişti. Bu yetenekleri Onu, Sovyetlere karşı birinci Afgan cihadı günlerinde El-Faruk kampında eğitimcilerden biri olmaya ehil kılmıştı.

Eğitimde birkaç yılını geçirdi. Ciddiyeti ve kararlılığı ile biliniyordu. Hatta bir keresinde El-Faruk kampında bir devre düzenledi ve kardeşlere şunu söyledi: "Bir askeri devre düzenleyeceğim ve buna girmeye ve tamamlamaya ancak kararlı kişiler güç yetirebilirler. Ağır silahlarla başlayacağım ve hafif silahlarla bitireceğim." Zannediyorum tanklarla başladı ve dört ay sonra tabancalarla bitirdi. Öyle ki onunla birlikte az bir gencin dışında kimse sabredememişti.

Kardeşler Onun silahlarla ilgili ve ince malumatlar hakkında ne kadar kuvvetli bir hafızaya sahip olması ve bunun yanında Allah'ın ayaklarını tozlandırması ile şereflendirdiği çatışmalarda karşılaştığı zorluklara ve sıkıntılara sabırla ilgili acayip kıssalar aktarırlar.

Afgan grupları arasında çekişmelerin başladığı dönemde şeyh Yusuf Şeyh Usame b. Ladin'in (Allah Onu korusun) özel korumasıydı. Şeyh Usame Sudan'a çıkmaya karar verince, beraberinde El-Kaide'den bazı önemli şahsiyetlerde bulunuyordu. Bu kimselerin eşliğinde

şeyh Yusuf (rahimehullah)'da bulunuyordu. Orada dört ay geçirdi ve bu dönemde şeyh Usame b. Ladin'in şahsi korumasıydı.

Bu dönem esnasında şeyh Usame, şeyh Yusuf'un düşünce yapısındaki harikalığı ve imkânları fark etmişti. Bazı işlerinden Onu da haberdar ediyordu. Ben şeyh Yusuf'un bana, şeyh Usame'nin Sudan'da yaptıkları, yaşantısı, cihadı ve duyduğunda kişiyi hayretler içinde bırakan büyük çabalarını anlatıyordu. Onu dinlerken, şeyh Usame'ye ve geçen o günlere olan özlemini gözlerinde görebiliyordum.

Şeyh Yusuf'un bana, Ebu Hafs el-Mısri'nin kahramanlıklarından, Somali'de yönettiği askeri operasyonlarından, güney Hıristiyanlarına düzenlediği plandan ve şeyh Usame ve Ebu Hafs'ın birlikte yürüttükleri askeri planları doğrultusunda onların bellerini kırmalarından bahsedişini hatırlıyorum.

Şeyh Yusuf Somali'de Amerikan kuvvetlerine karşı yürütülen çatışmalara iştirak etmiştir ve ümmetin gençlerinin ümmetin durumundan ve vakiasından habersiz bir şekilde yaşadığı bir dönemde, Amerika'nın oradan kovulması ve hezimete uğratılmasında payı olmuştur.

Bundan sonra şeyh Yusuf El-Uyeyri Arap yarım adasına döner ve orada meşhur âlimlerle görüşür. Görüştüğü şeyhlerden biriside şeyh Selman El-Avde'dir. Ona şeyhin yaptıklarını ve programlarını anlatır ve bunun üzerine şeyh Selman, şeyh Yusuf'a şöyle der: "Ebu Abdullah'ın askerlerinden birisi olmak benim için bir şereftir." Allah'a yemin olsun ki böyle, bunu şeyh Yusuf'tan bir buçuk sene ara ile iki defa iki ayrı mekânda işittim.¹

Bosna olaylarında şeyh Yusuf'un Demmam'da kardeşlerle açık toplantıları olmuştur. Yine Kosova'da da yardımlar toplanmasında ve gücü nispetince desteklenmesinde payı olmuştur. Şeyh, Bosna'ya gitmek isteyen herkes için bedeni liyakat ve Bosna sahasına ulaşılmadan önce ihtiyaç duyulan diğer şeylerle ilgili iki haftalık bir program hazırlamıştı.

Sonra Habar olayları ve patlamalar gerçekleşti. Bu dönem şeyh Yusuf zindana atıldı ve bu işin yapanlardan birisi olduğu töhmeti ile Demmam soruşturma hapishanesinde şiddetli işkencelere maruz kaldı. Onunla beraber olan kardeşler onun hakkında şöyle diyorlar: Her soruşturmadan sonra gördüğü, kamçı ve sopa ile dövülme ve temiz sakallarının yolunması ve benzeri işkence türleri nedeniyle sedye ile taşındığını görüyorduk. Nihayetinde bu durum şeyh Yusuf'u, Selul ailesinin² soruşturmacılarına patlamayı gerçekleştirenin kendisi olduğunu itirafına neden olmuştur.

Şeyh Yusuf şöyle diyor: "Zindandaki soruşturma ve şiddetli işkence altında geçen birkaç günden sonra, soruşturmacıdan hapishane müdürü ile görüşmek istediğimi, önemli

¹Bu şahıs daha sonraki zamanlardan cihadı destekleme düşüncelerinden dönmüş ve daha da ileri giderek mücahidleri düşman edinmeye, onların teröristler olduğu ve ihbar edilmeleri gerektiği fetvalarını yayınlamaya başlamıştır. Yine Onun şaşılacak açıklamalarından birisi de, Amerika'nın Irak'ı işgalinde tedirgin olunacak bir şey olmadığını belirtmesidir. (Mütercim)

²Selul ailesinden maksat, Arapların en aşağılığı olan münafıkların başı Abdullah b. Selul'ün soyundan geldikleridir. Bu gibi kimseleri sırf Arap olmaları nedeniyle soyların en şerefli olan peygamberimizin (sallallahu aleyhi ve selem) soyuna nispet etmek yerine böyle birisinin soyuna nispet etmek daha yerinde olacaktır. (Mütercim)

itiraflarda bulunacağımı talep ettim. Fiilen isteğim kabul edildi ve mazgaldan seslenilip çağırıldım. Beni ihtişamlı bir odadan geçirdiler ve oradan da müdürün muazzam bürosuna götürdüler. Etrafta polisler duruyor ve her birinin elinde kalem ve defter, onlara söyleyeceğim itiraflarımı yazmayı istiyorlardı. Ellerim kelepçeli bir halde beni oturtular ve hapishane müdürü bana “Ne var yanında buyur, itiraflarını dinliyorum!” dedi.

Bende onlara soğukkanlılıkla şöyle dedim: “Patlatmayı yapan kişi hakkında bir bilgiye sahip olamadığınız için geçirmiş olduğunuz zor durumu biliyorum. Fakat ben size bir iyilikte bulunarak bunu patlatanın ben olduğumu itiraf edebilirim. Ve bunun karşılığında boynumu vermeye hazırım.” (şeyhe bunun nedenini sorduğumda şöyle dedi: “Allah’a yemin olsun ki işkencelere dayanamıyorduk. Neredeyse dinimizde fitneye düşecektik. Ölüm bize bu işkencelerden daha iyiydi.)

Şöyle diyor şeyh Yusuf: Daha sözlerimi bitirmeden hapishane müdürü camdan sigara küllüğünü yüzüme fırlattı ve “Onu çıkartın ve terbiye edin!” dedi.

Şeyhimiz Yusuf’a tanımlayamayacağımız işkence silsileleri bu şekilde devam etti. Ta ki, soruşturmacının rivayetine göre, patlatmayı yapan gerçek fail ortaya çıkana kadar. Şeyh Yusuf şöyle diyor: “Bir gün bir polis geldi ve sevinçli bir şekilde şunları söyledi: “Müjdeler olsun sana, gerçek faili bulduk. Sizden birisi değil, bilakis rafizilerden birisiymiş. Ama kimseye söyleme!” Sonra beni koğuşa götürdüler.

O günden sonra patlama olaylarıyla ilgili olarak cihad gençlerine işkence durduruldu. Hapishane müdürü gardiyanlarını toplayıp onlara şöyle dedi: “Patlama olaylarıyla dava olunan herkese başka ithamlar giydirin ve onunla hükmolunsunlar!” Gerçektende kardeşlerden her birine ya tekfir yada benzeri başka bir şey bularak bir dava giydirdiler. Sonra da Seluli mahkemelerce haklarında hükümlerde bulunuldu.

Bundan sonra şeyh hapisanede bir süre rafizilerle birlikte kaldı. Onlarla beraber Ayetullahları veya seyyidleri de bulunmaktaydı. Şeyh Yusuf onlarla tartışıyor ve münazaralarda bulunuyordu. Nihayetinde Ayetullahları adamlarını, ondan ve Onunla birlikte oturmalarından sakındırdılar.

Şeyh Yusuf şöyle diyor: “Ben uyuyor gibi yapıyordum ve Ayetullahları bunu fırsat bilerek konuşmaya ve onlara ders vermeye başlıyordu. Bende onu dinliyor ve uygun bir fırsat yakaladığımda kalkıyor ve ona reddiyeler veriyordum.” Kuvvetli hüccetlere ve beyana sahip olduğundan, Ondan oldukça rahatsız olmuşlardı. Sonra şeyh ehli sünnetten olan toplu koğuşa geçti. Bu şekilde bir süre daha geçtikten sonra şeyh tek başına kalmak için yemek yemeyi kesti. Bu şekilde vaktini daha iyi değerlendirmek ve rabbi ile baş başa kalmak istiyordu. Talebine cevap verdiler ve tekli koğuştaki bir buçuk sene veya biraz daha fazla bir dönem kaldı ve bundan sonra serbest bırakıldı.

Tekli koğuştaki sıkılıp sıkılmadığını sorduğumda Şeyh Yusuf şöyle dedi: “Allah’a yemin olsun ki, asla vakit bulamıyordum. Öyle ki cenabet durumu hariç banyo bile yapmıyor ve çok az uyuyordum. Adeta vakitle yarışıyordum!”

Tekli koğuşunda zamanını ezber ve ilmi kitapları okumakla geçiriyordu. Kuran'ı ezberledi ve sağlamaştırdı. Buhari ve Muslim'i ezberledi. Ve ilim ehlinin kitaplarını okumaya ve mutalaaya kapandı. Bir gün gardiyan asker Ona şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki ben senin bu durumuna ve bulunmuş olduğun bu haline acıyorum?"

Şeyh Yusuf ise ona şöyle der: "Allah'a yemin olsun ki, ben senin haline acıyorum. Şunu bil ki, eğer gün yirmi sekiz saat olacak denilse, kabul ederim. Zira ben zaman arıyorum ey zavallı!"

Bunun nedeni askerin şeyhin okumadaki halini çok garipseemesiydi. Öyle ki, vaktini en iyi bir şekilde değerlendirmek için güneşlenmeye ve benzeri faaliyetlere ancak zorunlu olduğu durumlarda çıkıyordu. Ve şöyle diyordu: "Allah'a yemin olsun ki, hapishanede öyle imani ve lezzetli anlar yaşıyordum ki, bunları ancak Allah bilir. Hapisten çıkacağımı müjdeleyen kişi geldiğinde, farkında olmadan yüzüne karşı bağırarak şöyle dedim: 'Allah seni hayırla müjdelemesin!' Bu, iradem dışında, hapishanede gördüğüm nimetlerin etkisinden ve ilim talebinde elde ettiğim büyük faideden kaynaklanmıştı."

Şeyh Yusuf hapishaneden çıkınca cihadla ve mücahidlerle ilişkilerini daha da kuvvetlendirdi. Özellikle de mücahidlerin şeyhi Usame b. Ladin ile.

Çeçen meselesi başlamıştı. Onun öncesinde ise Dağıstan olayları. Şeyh Yusuf onlarla birlikte hakkı müdafaa da durdu ve Savtul Qoqaz'da şer'i yazılar yazdı. Onlara yönelik yazdığı eserleri arasında şunlar bulunmaktadır:

"Esirlerin hükmü hakkında şaşkınlara yol gösterme" "İstişhad ameliyeleri intihar mıdır yoksa şehadet mi?" "Havva intihar mı etti şehid mi oldu?" bunların dışında da siyasi yazılar yazdı ve son olarak "Moskova tiyatro operasyonu ve mücahidler bundan neler istifade etti" yazısı oldu.

Şeyh, komutan Hattab ile de ilişki içerisindeydi ve askeri konularda yazışmaları bulunuyordu. Öyle ki şeyh müthiş bir askeri tecrübeye sahipti ve Onunla oturan veya Onun yazılarını okuyan herkes Ondan etkileniyordu... Bunlardan birisi de, nizami ordunun son bulup gerilla savaşlarının başladığı ve mücahidlere zorlukların arttığı dönemin başlarında Hattab ile yazışmalarıdır. Şeyh Yusuf, komutan Hattab'a savaşın on sekiz ihtimalini ve her ihtimalde neler yapabileceklerini yazdı. Komutan Hattab bundan çok istifade etti ve bunun üzerine Ona teşekkür etti.

Şeyh Yusuf'un Çeçenistan'a yardımlar toplamada ciddi katkıları oldu. Ora için büyük meblağlar toplamıştır ve bununla birlikte orayla ilgili, bazı alimler arasında üzüntü verici durumlar da yaşanmıştır. Bu alimler en zor zamanlarda orayı yüz üstü bırakanlardır. Şeyh Selman Avde ile ilgili bir anı aktarmak istiyorum. Dağıstan'da oldukları dönemde komutan Hattab kardeşlere: "Bize bir milyon dolar gönderin ve kışın sonuna kadar burada kalalım ve Ruslara karşı direnelim!" dedi.

Bunun üzerine şeyh Yusuf zenginlerden birisinin yanına gitti ve 8 milyon riyal yardımda bulunması üzerine onunla anlaşmaya vardı. Ancak buna, şeyh Selman'ın bir yazı yazmasını yada telefon görüşmesinde onay vermesi şartını koşmuştu. Şeyh Yusuf, Selman Avde'nin

yanına gitti fakat hiçbir fayda elde edemedi. Şeyh, Onunla tartıştı ve şu anlamda sözler söyledi: “Aslında hala Çeçen davasına kanaat getirmiş değilim!”

Şeyh Yusuf fedakârlıklarla ve ancak az erkeklerin güç yetirebileceği sürekli çalışmasıyla cihad yolunu bu şekilde devam ettirdi.

Şeyh Yusuf’un Çeçen ile olan ilişkileri bu şekilde devam etti. Ancak bu ilişki, Afganistan ve Taliban emirliğine oranla daha azdı. Öyle ki, vaktinin büyük bir kısmını bu hareketin doğruluğunu ve samimiliğini araştırmakla geçirdi. Sonra Afganistan’daki Buda heykellerinin yerle bir edildiği mübarek günler geldi. Şeyh Yusuf bu meseleyle çok ilgilendi ve bundan sonra Afganistan’da Ramazan ve Kurban projeleri düzenledi.

Sonra emiril-müminin ve Taliban bakanlıklarıyla irtibata geçti ve şeyh Hamud Ukla ile aralarında görüşme ayarladı. Hicri 1421. Hac yılında, şeyh Yusuf, hac için gelen bazı Taliban bakanları ile görüştü ve onları şeyh Hamud el-Ukla ile telefonla görüştürdü. Bu, teşrik günlerinden sonra akşam dokuz sularında idi. Şeyh Yusuf bununla ilgili bana şunları söyledi: “Mekke’den çıktığımızda zamanla yarışıyoruz ve önümüzde kat etmemiz gereken uzun bir yolun dışında hiçbir seçeneğimiz yoktu. Çünkü şeyh Hamud El-Kasim’deydi. Çok yorgunduk. Ben ve arkadaşım şunun üzerine anlaştık; o araba sürerken ben dinlenecek ve uyuyacaktım sonra şoförlüğe ben geçecek o istirahat edecekti... Yola devam ettik ve gözlerim bana galip geldiler ve ancak serbest bırakılmış bir deveye çarpmamız üzerine arabanın takla atmasıyla uyandık. Görüşme ile aramıza engel konulmuştu.”

Şeyhin, hapisneden çıkmasından sonra, cihad hakkında, cihad meselelerinin temellendirilmesinde ve sorunlu münafıkların şüphelerini çürütmede yazılar yazmada büyük çabaları olmuştur. Bazı zamanlar Azzam adıyla Paltalk odalarına da katılıyordu.

Şeyh gençleri Afganistan’a gidip eğitim kamplarına katılmaları için teşvik ediyor ve yönlendirmeye çok zamanını ayırıyordu. Cihada ve cihada hazırlığa teşvik eden on dört ses kaseti çıkardı. Bunların arasında kendi sesiyle kayıtlı fıkıh konuları da bulunmaktadır.

Sonra Afganistan tarihindeki büyük olaylardan birisi daha oldu. Bu, pislik komutan Ahmed şah mesud’un suikast sonucu öldürülmesiydi. Şeyhin sevinci anlatılmayacak türdendi. Onun yanına uğradığımı ve haberlerin neler olduğunu sorduğumu hatırlıyorum.

Bana şöyle demişti: “Şeyh Usame kardeşlere şöyle dedi: ‘Kim bizi Ahmed şah mesud’dan rahatlatacak? Zira O Allah’a ve resulüne eza vermektedir!’ bunun üzerine bazı kardeşlerin bizzat kendileri, ecirlerini ve sevaplarını El-Kerim olan Allah’tan bekleyerek bu işe aday oldular ve işittiğiniz bu sevinç verici haberin olayı gerçekleşti.

Bundan sonra inkârcılığın kalesi olan Amerika’daki mübarek olaylar meydana geldi. Şeyh sevincinden neredeyse uçacak gibiydi. Şeyhe telefon açtım ve bana şunları söyledi: “Şu anda El-Kasim âlimleriyle birlikteyim ve bazı âlimlerin Amerika’da gerçekleşen bu olaylara tenkitleri bulunmakta!” Bana onlarla yaptığı münazara ve görüşmelerin neticesini aktardı ve cihadı ve mücahidleri desteklemelerinde onlara güzel bir etkisi olmuştu.

Bundan sonra şeyh “Haçlı savaşlarının hakikati” adındaki değerli kitabına başladı. Bu kitabında istişhad operasyonlarını temellendirip bunun hakkında yayılan tüm şüphelere reddiye vermiş ve ümmeti yaşamış olduğu uyuklama halinden uyanmaya teşviklerde bulunmuştur. Bu, konusunda harika bir kitaptır ve şeyh bunu dokuz veya on gün içerisinde yazmıştır!

Öyle ki kitap şeyh Usame’ye ulaştığında kardeşlere şöyle demiştir: “Öyle gözüküyor ki, kitap operasyondan önce yazılmış. Çünkü bu kadar hızlı bir süreçte yazılması mümkün değildir!”

Ben Allah’ın huzurunda şahitlik ederim ki, şeyh Yusuf bunu olaylardan sonra yazmıştır. Fakat kendisini tamamıyla buna vermiş ve neticesinde hiç kimsenin reddedemeyeceği bu temelli yeni fıkhi çalışma meydana gelmiştir. Bu şekilde şeyh Yusuf’un kitabının, Kuran ve sünnetten delilleri toplaması ve sağlam ilmi temeller üzerine bina edilmesi nedeniyle, 11 Eylül olaylarını destekleyen âlimlerin sayılarını artırmada büyük etkisi olmuştur.

Şeyh Yusuf bu kitabını bitirdikten sonra “El-Mizan li hareketi Taliban” kitabının son düzeltmelerini tamamladı ve onu yayınladı.

Böylece Onun kitapları, kitap ve sünnetin nuru ile aydınlanmış bir şekilde durmadan akan bir sel gibi ardı ardına gelmeye başladı. Bunlardan bazıları:

“Düşmanlarla cihadda kadınların rolü” Gayri resmi bir şekilde Abdullah zeyd adı altında basılmıştır.

“Cihad yolunda sabitler” Kitap farklı konulardan oluşmuştur. Ve bunların dışında internet sitelerinde yayınlanan birçok kitabı daha.

Bundan dolayı şeyh, asıl olarak hudutlardaki mücahid kardeşlerimizin arkalarını kollamak amacıyla birçok yazılar ve reddiyeler hazırlamıştır. Aynı şekilde “Haçlı ordularının Irak’a saldırısı” silsilesine de iştirak etmiş ve burada editör konumuna geçmiştir. Öyle ki en büyük yer Ona veriliyordu ve hatta Onun yazıları çalışmaların %80’ini oluşturuyordu.

Allah Ona belîğ bir üslup ve sağlam bir sabır vermişti. Bu durumu Onu, şer’i yazılar ve siyasi yorumlar yapmaktan kesilmemesine neden olmuştu. Allah Ona geniş rahmeti ile rahmet etsin.

Şeyh Yusuf birçok âlimin yanında bu sıfatları ile tanınır hale gelmişti. Öyle ki Onun üstünlüğünü ve bu sahadaki öncülüğünü kendileri itiraf ediyorlardı.

Şeyh Yusuf musibetlere ve olaylara karşı da çok dirayetli ve sabırlı idi. Cihad topraklarındaki nice arkadaşının ve dostunun istişhadı, öldürülmesi ve esir alınması ile musibetlerle karşılaşmıştır. Fakat O, tüm bunlara rağmen Allah’ın kaderine ve hükmüne razı ve hükmünde Allah’a teslim olmuş birisiydi.

Şeyh Yusuf (rahimehullah) çok ince kalpli, çabuk etkilenen ve ağlaması yakın olan birisiydi. Bilhassa mücahidler ve Allah yolundaki fedakârlıkları anlatıldığında. Hiç unutmuyorum,

Amerika’da esir olan Ebu Hacer El-İraki’den bahsetmişti. Onun yaşantısını ve fedakârlıklarını anlattıktan sonra hüngür hüngür ağlamaya başlamıştı...

Bir nasihat verdiğinde, orada bulunanların ağlayışını ve huşularını ıstırdın. Özellikle de Allah, Ahiret darı, cihad ve Allah yolunda şehadetten bahsettiğinde.

Cihadın ve cihad duygularının, sahih akide ile ve şer’i ilim ile bağlanmasını gerekli görüyordu. Şöyle diyordu: “İnsanlara cihadın ancak tevhide gerçekleştirmek ve Lailahe illallah Muhammedun resulullah’ın gerekliliklerini tatbik etmek için vacip olduğunu açıklamamız vaciptir. Cihadın önemini bilmeleri ve diğere yönden bunun üzerinde sebat etmeleri için insanları bu esaslara bağlamalıyız.” Bu bağlamda bana şeyh Abdullah Azzam’ın şu sözünü söylerdi: “Onu cihada getiren bir suret, başka bir suretle geri döndürmektedir.” Şunu kast ediyordu: Bazı insanlar, bir müslümanın işkence gördüğü veya bir Müslüman kadının kaçırıldığı bir fotoğrafı görüp, yalnızca duygusal olarak etkilenmeleri ile cihada gelirler. Bu etkilenmeleri güzeldir. Ancak bundan daha güzel olanı; mücahidin cihada gitmesinin, bu yolun gerekliliğine, tevhid akidesi ile direk orantılı olmasına, bunun insanların arasında yayılmasını dert edinmesine ve buna bağlı kalacağı ve tatbik edeceği bir devletin kurulması kanaatinden kaynaklanmasındır.”

Dünyanın tüm imkânları şeyhin önüne açılmıştı. Fakat O onu üç talakla boşayıp amacına ulaşana kadar izzet hayatı yaşamayı tercih etmişti. Babası, Allah’ın bereket kaplarını açtığı bir tacirdi. Fakat Yusuf bu dünyaya aldırış etmiyordu. Bununla birlikte bulunduğu çalışma ve cihadında babasından bir destek ve rıza görmekteydi. Diğere tarafta ise birçok zamanlar Onu destekleyen ve sebatını artıran ve kendisini teslim etmemesini söyleyen annesi bulunmaktaydı... Ölümünden korkmayan bu cesur kahramanı doğuran bu şerefli anne Allah hayırlarını versin...

Şeyh Yusuf son derece mütevazı birisiydi. Hatta kendisini hiçbir şey saymıyordu. Onunla birlikte oturduğunda senin Ondan daha bilgili ve daha fıkıh sahibi olduğuna inanıyordu. Söze başkalarından önce başlamayı kabul etmezdi. Özellikle de bir âlim veya ilim talebesi bulunduğunda. Tevazuda adeta bir örnek gibiydi. Bunu yapmacık olarak yada zorlamayla yapmıyordu bilakis bu Allah’ın Ona bahşettiği bir karakteri ve özelliği idi.

Her konuda ilmi bir ansiklopedi gibiydi. Şer’i ilimlerde konuştuğunda ‘bu fakih bir âlimdir’ dersin. Siyasi meselelerde konuştuğunda ‘Harika bir siyasetçi’ dersin. Tüm bunların yanında bilgisayar ve programlardan çok iyi anlıyordu. Askeri ilimlerde ise, tecrübeli bir askeri komutan kadar tecrübeli ve tipografi, teknoloji ve elektronik ilimlerinde de bilgi sahibi idi.

Allah Ona insanlar arasında bir kabul bahşetmişti. Onunla görüşen herkes Onu seviyordu. Onun hakkında kötü konuşan yada bir ahlakını veya tabiatını kötü gören hiç kimse bilmiyorum. Bilakis sahip olduğu güzel ahlakı ve içinin temizliği ile insanlar katında kabul görülen birisiydi. Onun böyle olduğunu zannediyoruz ve Allah’a karşı hiç kimseyi tezkiye etmiyoruz.

Gençleri ve mücahidleri lüksü ve rahat yaşantıyı terk etmeye, buna mukabil katı ve zor yaşantıya çağırıyordu. Bunu, nefsi sabra ve cihad topraklarındaki sıkıntılara tahammül

edebilmek için yapıyordu. Günler geçmesine rağmen çok az yemek yiyordu. Hâlbuki durumu iyiydi. Fakat O, zorluklara alışmayı istiyordu.

Cömert ve eli açık idi. Kardeşlerine verdiklerini çok görmüyordu. Bununla birlikte güvenilir ve Ona gelen mücahidlerin mallarına karşı çok temkinli idi. Onları biran önce sahiplerine ve gerekli kimselere ulaştırırdı.

Amerika'nın talebi üzerine Selül ailesi Onun peşine düştü. Bir seneden fazla bir süre Ondan teslim olmasını talep ettiler. Onlara teslim olmaya veya dininde alçalmışlığa razı olmayı kabul etmedi. Allah'a hamd olsun ki böyle yaptı. Bu bir sene içerisinde, bu dine ve bu ümmete, beş senede yapamayacağı nice büyük ameller sundu!

Ben bunları abartı olarak söylemiyorum. Allah'a yemin olsun ki hayır, bildiklerimi ve gördüklerimi, hatta gördüklerimin yalnızca bazısını söylüyorum... Uyumadan ve istirahat etmeden uzun saatler geçiriyordu. Hatta bazı günlerini uyumadan birbirine birleştiriyordu. Onun günlük programında uyku, ayakta durabilmesi için, ancak ihtiyacı kadar az bir yer alıyordu.

Bu sene boyunca gece gündüz düşmanı kollayarak ve kaçarak yaşadı. Silahını yanından ayırmıyor ve sürekli emniyette ve ihtiyatta duruyordu.

Bana şöyle diyordu: "Ey kardeşim, bizler Yahudileri sürene kadar Medine'de korku ve tedirginlikle yaşayan Resulullah'ın sahabelerinden daha şerefli değiliz!" Yine bana sahabelerden birisinin şu sözünü söylerdi: "Bizde korkudan başka ne var ki ey Allah'ın resulü! Ve her birimizin kılıcı boynunda..." Sahabenin bu halleri ile teselli buluyordu. Allah'ın rızası onlar üzerine olsun.

Şeyh Yusuf ana babasını çok az görebiliyordu. Hatta takipler şiddetlendiğinde son dönemler onlarla tamamen ilişkisini kesmişti. Hatta en büyükleri Meryem olan üç küçük çocuğu ile olan ilişkisini bile kesmişti. Bu son günlerindeydi. Kızı için şehid oluşundan evel yazdığı etkileyici şiiri yayınlanmıştı. Allah Ona rahmet etsin. Son günlerinde de kovalanmaya devam ediliyordu ve nihayetinde gücü nispetince kendisini müdafaa ettikten sonra şehid olarak öldürüldü. Allah yolunda öldürülmeyi, Cezirenin tağutları eline esir düşmeye tercih etti. Allah onların cezasını ve yok edilmesini hızlandırın. Onun bundaki örneği, talep edildiğinde "Ben ise, bu gün hiçbir kâfirin zimmeti altına girmeyeceğim!" diyen büyük sahabe idi. Onun lisanı hali ise şöyle diyordu:

Müslüman olarak öldürüldükten sonra aldırış etmem.

Allah için ölümümün hangi tarafıma oluşuna.

Bu, ilahın zatı içindir. Eğer dilerse,

Parçalanmış organları bereketlendirir.

Ebu Muhammed göç ettiği bilinemeyen birisiydi. İnsanların çoğu Onu tanımıyorlardı. Allah'ın Onu bildiği ve dinin desteklenmesi ve mücahidlerin faydalanması için

sunduğu büyük çalışmaları Onun şahidi olduğu sürece bu Ona bir zarar verebilir mi? Kuşkusuz O, bu gün ümmetin en hayırlı erkeklerindedir.

İlim, davet, cihad ve ibadet gibi birçok hayrı bir araya toplayan ümmetin gençlerinden bir şeyhin hayatı da inşallah en hayırlı ve en güzel bir hal üzere son buldu. Hidayet yolunu bulan her gencin kendisine meylini kazanmıştı. Müjdeler olsun sana ey Ebu Muhammed...

Allah'a yemin olsun ki, sana, birçok sevdiğimize ağladığımızdan daha fazla ağladık.

Sana ağladık ve Allah katındakinin senin için daha hayırlı olacağını umuyoruz.

Fakat bizler, Senin, yardım edecek kimsesi bulunmayan bu miskin ümmette, Allah'ın şeriatını ikame edecek az kişilerden olmanı umuyorduk.

Seni unutmayacağız ey Ebu Muhammed.

Allah'a yemin olsun ki, seninle birlikte yaşayanın hayatına olan etkilerini görmezden gelmesi çok zordur. Senin cihadı desteklemek için, birçok kuruluşun ve birleşmiş çabaların yapamadıklarını yaptığını gördük. Sen, örneği tek, tarzı ender olanlardansın. Vaktinin tümü, cihad ve mücahidler içindi. Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed... Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed... Allah sana rahmet etsin ey Ebu Muhammed...

Mütercim: Muhammed Atta